

Lakinger Tibor

Éjszakai látogató

*Beugrik esténként,
a maradékért.
A homályból
lép elő.
Nem zavarják az
e világi hangok.
Vonul.
Vörös szőrmében,
villogó vakuk között
a trendi Rókatündér.
Elúzi démonjaim.
Kezemben csillaggömb,
illúziók.
Halványul az idill. Szétesik az este.
Távolról halk női hang szól:
„Meghoztam az esti nyugtatóit!”*

Antihős

*Életképtelenségnek
tűnik, ahogyan, mint a kivágott
képregény-figurák,
esendő táncunkat
járjuk.*

*Örök félhomályban.
Papírmasé diszletek között.
Naponta fellépünk a színre
rajzolt mosollyal arcunkon.
Új szerepet keresnek hozzánk.
Az antihősök hajnala hasad.*

*Most először
– úgy őszintén –,
már én is beleillem
az új szerepbe,
testhezálló,
őszinte,
nem kell hozzá
színészi diploma.*